

Alþingi
Erindi nr. P 128/1120
komudagur 19. 2. 2003

Iðnaðarnefnd Alþingis
Austurstræti 8-10

101 REYKJAVÍK

TILVITNUN YÐAR

5. febrúar 2003

BRÉF YÐAR

TILVITNUN VOR

KJ/hþ
00-22

DAGSETNING

17.02.2003

Hjálagt er umsögn Rafmagnsveitna ríkisins um frumvarp til raforkulaga. Umsögnin er tvískipt. Annars vegar áhersluatriði á umsögn RARÍK í fylgiskjali I og hins vegar er í fylgiskjali II farið yfir helstu greinar frumvarpsins og gerðar tillögur um texta, sem fella skal brott, breyta eða bæta við ásamt rökstuðningi.

Rafmagnsveitur ríkisins hafa ekki athugasemdir við frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lögum á orkusviði.

Virðingarfyllst,

rafmagnsveitustjóri

Hjál.

18.02.2003.

Fylgiskjal I

Frumvarp til raforkulaga

Áhersluatriði í umsögn RARIK

1. Í öðrum kafla frumvarpsins sem fjallar um raforkuvinnslu er með engu móti tryggt jafnræði seljenda orku gagnvart framleiðendum og öfugt. Mikilvægt er að ákvæði þessa efnis komi inn í lögin. Með því móti yrði tryggt að eignatengsl og/eða önnur tengsl milli framleiðslu og sölu hefði ekki áhrif á viðskipti þessara aðila. Þeim hugsunarhætti, sem ríkt hefur í einokunarumhverfmu að fyrirtæki sé að framleiða raforku fyrir “sinn” markað verður að eyða. Ein aðferð til að ná þessu markmiði er sú að raforka önnur en til stórnotenda fari á markað og verðmyndun orkunnar eigi sér stað á markaðnum. Með því móti ættu öll vinnslufyrirtæki að hafa sama möguleika til að selja orku á heildsölumarkaði og allir söluaðilar sömuleiðis til að kaupa orkuna á sama markaði.

2. Flutningskerfið er þjóðbraut raforkunnar um landið og aðgengi að því er forsenda fyrir samkeppni á markaðnum. Það er skoðun RARIK að ekki sé rétt að fresta gildistöku III. kafla laganna um flutning raforku og setja á fót sérstaka nefnd til að fjalla um ágreining um þann kafla heldur verði frumvarpið í heild afgreitt samhliða frumvarpi um jöfnun kostnaðar við flutning og dreifingu raforku. Því er það tillaga RARIK að ákvæði VII og VIII til bráðabirgða verði felld út. Ótækt er að Alþingi samþykki lög sem varða jafn mikilvæga hagsmuni án þess að hafa heildaryfirsýn yfir hverjar afleiðingarnar gætu orðið fyrir raforkufyrirtækin og viðskiptamenn þeirra. Jafnframt vill RARIK leggja áherslu á að verðlagning flutnings orkunnar í flutningskerfmu er mikilvægt tæki til að jafna aðstöðu fyrirtækja og notenda á markaðnum. Það er skoðun RARIK að jöfn staða notenda og framleiðenda gagnvart flutningskerfinu sé afar mikilvæg, enda sett fram sem ein meginröksemdin fyrir breytingum á skipulagi orkumála. Tillaga RARIK í þessu efni er því skýr: Sama gjald skal taka fyrir mötun og úttekt í öllu flutningskerfi raforkunnar í landinu eins og það er skilgreint í frumvarpinu, þ.e. niður í 30 kV spennu (póstgjaldskrá).

3. Skv. IV kafla í frumvarpinu 17.gr. 3.mgr., samanber athugasemdir við greinina, er gert ráð fyrir því að ráðherra skilgreini gjaldskrársvæði í reglugerð, þannig að dreifiveitu geti verið gert að reka mörg gjaldskrársvæði með sérstakri gjaldskrá fyrir hvert þeirra og bókhaldslegum aðskilnaði. RARIK telur slíkt fyrirkomulag nánast óframkvæmanlegt án verulegs kostnaðar og leggur til að hver dreifiveita verði eitt dreifiveitu- og gjaldskrársvæði. Til að meta þörf á verðjöfnun sem mun vera tilgangur þessa

ákvæðis telur RARIK að nægilegt sé að gera grein fyrir kostnaði við rekstur einstakra svæða.

4. Í IV. ákvæði til bráðabirgða er tímasetning um opnun markaðar. Markaðsopnunin hefur í för með sér mun flóknari raforkumælingar og uppgjör en í núverandi kerfi. Þessir þættir eru lykilatriði í frjálsum viðskiptum með raforku. Nauðsynlegt er að koma upp viðamiklu kerfi sem annast orkumælingar og útreikninga, m.a. á tímamældum aflgildum og notkunarferlum notenda. Slík uppgjörskerfi eru mjög flókin og dýr, bæði í stofnkostnaði og rekstri. Miðað við reynslu erlendis frá er ljóst að þessi kerfi verða að öllum líkindum ekki tilbúin á þeim tíma sem frumvarpið gerir ráð fyrir að opnun markaðarins eigi sér stað. Reynsla grannþjóða okkar segir okkur jafnframt að slík mistök eru mjög afdrifarík. Í ljósi þessa er lagt til að frelsi til að kaupa raforku af öðrum en viðkomandi dreifiveitu verði seinkað um ár frá því sem fram kemur í IV. ákvæði til bráðabirgða.
5. Í 45.gr. frumvarpsins kemur fram að löggin skuli koma að fullu til framkvæmda 1. júlí 2003. Ekki er ljóst hvað átt er við með þessu orðalagi “að fullu” og vekur upp spurningar um það hvort verið geti að einhver hluti laganna komi til framkvæmda fyrr. Nauðsynlegt er að þessari óvissu sé eytt og gildistökuákvæðið sé ótvírætt.
6. Í 1. gr. frumvarpsins er tilgreint það meginmarkmið þess að stuðla að þjóðhagslegri hagkvæmni raforkukerfisins. Frumvarpið er síðan að verulegu leyti byggt á tilskipun Evrópuþingsins og Evrópuráðsins frá 19. desember 1996, um innri markað á sviði raforku. Virðist ætlunin vera sú, að með því að breyta skipulagi raforkumála hér á landi í samræmi við þessar reglur, muni markmiðið um þjóðhagslega hagkvæmni nást. Tæplega getur leikið vafi á því að hér er um hagkvæmt fyrirkomulag að ræða, þar sem samkeppni getur verið virk á milli fyrirtækja í orkuframleiðslu annars vegar og á milli söluaðila hins vegar og stærð markaðarins getur auðveldlega borið uppi aukinn kostnað af hinu nýja kerfi. Þannig er því varið um flest Evrópulöndin sem í raun mynda eitt samtengt markaðssvæði. Hér á landi eru aðstæður aðrar. Því veldur fyrst og fremst einangrun okkar á þessu sviði og smæð almenna raforkumarkaðarins í þessum samanburði. Eðlilegt er að gera hér grein fyrir nokkrum þeim þáttum sem af þessari sérstöðu okkar Íslendinga stafa.
 - a) Fyrirtæki í orkuvinnslu eru fá og misstór, auk þess sem staða þeirra á markaði er missterk.
 - b) Flutningsfyrirtækið á að verða í eigu orkuvinnslufyrirtækjanna og dreififyrirtækjanna og þó að langmestu leyti í eigu eins þeirra. Hagsmunatengslin geta því vart orðið sterkari. Þetta er gert þrátt fyrir það grundvallaratriði tilskipunarinnar að skilja að framleiðslu, flutning, dreifingu og sölu. Það kallar á eftirlit sem þarf að vera mjög vakandi og að sama skapi kostnaðarsamt.

- c) Dreififyrirtækin munu, a.m.k. einhver þeirra verða eigendur orkuvinnslustöðva og flutningsfyrirtækisins. Þar gildir hið sama og sagt var um flutningsfyrirtækið varðandi aukna þörf fyrir eftirlit vegna hagsmunatengsla og hugsanlegra hagsmunaárekstra. Þá hafa nokkur sveitarfélög myndað veitustofnanir til hagræðingar í stað rafveitu, hitaveitu og vatnsveitu auk þess sem sameiginleg orkuvinnsla fyrir heitt vatn og rafmagn er nú mjög tíðkuð í jarðvarmavirkjunum. Þar sem slíkur samrekstur er í ósamræmi við fyrrgreinda tilskipun, er gert ráð fyrir því að leysa það með bókhaldslegum aðskilnaði þessarar starfsemi innan hvers fyrirtækis og kallar það enn á eftirlit.
- d) Það breytta rekstrarumhverfi sem frumvarpið gerir ráð fyrir kallar á verulegan nýjan kostnað og þar með hækkun á raforkuverði. Þeir þættir sem valda kostnaðarauka eru m.a. við mælingar og orkuuppgjör vegna viðskipta á gerbreyttum markaði, eftirliti með honum, við að koma á bókhaldsaðskilnaði starfsemispáttu innan fyrirtækja og að skipta dreifiveitum upp í gjaldskrársvæði. Þá verður gerð aukin krafa um arðsemi flutnings – og dreifikerfa. Enn er þá ótalinn kostnaður við eftirlitskerfi, sem ævinlega hefur hneigð til að þenjast út.
- e) Eigi er með neinni vissu hægt að draga þennan kostnaðarauka saman í tölum en talið er að hluti hans sé ný fjárfesting í búnaði fyrir mælingar og orkuuppgjör sem geti verið um einn milljarður króna.

Rarik leggur því á það ríka áherslu ef markmið þessara breytinga eigi að nást þá verði að tryggja raunverulega samkeppni í framleiðslu og sölu á raforku. Þá verður einnig að horfa til þess að skipulagið kalli ekki á það umfangsmikið eftirlit til að tryggja samkeppnina að það leiði til þannig kostnaðarauka að það hafi veruleg áhrif á raforkuverð í landinu.

18.02.2003

Fylgiskjal II Frumvarp til raforkulaga

Athugasemdir RARIK við einstakar greinar.

3.gr.

Skilgreiningar.

7. *Flutningskerfi*: Raflínur og mannvirki þeim tengd sem flytja raforku á 30 kV spennu eða hærrí. Flutningskerfi skal ná frá og með aflrofum á háspennuhlið stöðvarspenna virkjana til og með aflrofum fyrir aðveituspenna dreifiveitna.

Í stað: Flutningskerfi skal ná

Komi: Flutningskerfi skal ná frá háspennuhlið stöðvarspenna virkjana að aðveituspennum dreifiveitna.

Rökstuðningur RARIK: Þetta er nákvæmari afmörkun á flutningskerfinu en ekki efnisbreyting á því hvernig ákvæðið hefur verið túlkað. Eldri skilgreining getur valdið misskilningi þar sem milli aflrofa og spennis getur verið búnaður sem tilheyrir flutningskerfinu.

10. *Gjaldskrársvæði*: Svæði þar sem sama gjaldskrá gildir fyrir dreifingu.

Í stað: sama

Komi: samræmd

Rökstuðningur RARIK: Þetta er gert til samræmis við 17.gr. en þar segir m.a.:

“ Ráðherra skal skilgreina gjaldskrársvæði í reglugerð. Heimilt er ráðherra, ef með þarf, að breyta skilgreiningu gjaldskrársvæðis. Á hverju gjaldskrársvæði skal vera samræmd gjaldskrá fyrir alla notendur.”
Sjá einnig áhersluatriði 3 í fylgiskjali 1.

19. *Viðskipti*: Kaup og sala raforku.

Í stað: *Viðskipti*

Komi: *Raforkuviðskipti*

Rökstuðningur RARIK: Þetta er gert til samræmis við heiti V. kafla og 18. tölulið 3.gr. raforkuviðskipti, en þar er í flestum tilvikum talað um raforkuviðskipti þó ögn skorti á samræmingu.

4. gr.

Veiting virkjunarleyfis.

Leyfi ráðherra þarf til að reisa og reka raforkuver. Þó þarf ekki slíkt leyfi vegna raforkuvera með uppsettu afli sem er undir 1 MW en skylt er að tilkynna Orkustofnun um raforkuvinnslu slíkra raforkuvera ef orkan er seld eða hún sett inn á raforkukerfi.

Í stað: 1 MW

Komi: 0,3 MW

Rökstuðningur RARIK: Þetta er gert til samræmingar við breytingartillögu við 5. gr. Auk þess geta virkjanir stærri en 0,3 MW haft viðtæk áhrif á dreifikerfið og eðlilegt er að þær lúti ákvæðum 6. gr. um efni virkjanaleyfis. Í dag þarf leyfi ráðherra fyrir öllum virkjunum stærri en 0,2 MW.

5. gr.

Skilyrði fyrir veitingu virkjunarleyfis.

Tengja skal virkjun flutningskerfinu, sbr. þó 2. mgr. 11. gr. Samningur um tengingu við flutningskerfið skal liggja fyrir þegar sótt er um leyfi. Ráðherra er, þegar sérstaklega stendur á, heimilt að víkja frá tengiskyldu vegna virkjana sem eru undir 3,5 MW og varðandi eldsneytisstöðvar sem fyrst og fremst eru nýttar þegar truflanir koma upp í flutnings- eða dreifi kerfinu.

Í stað: virkjun

Komi: virkjun stærri en 0,3 MW

Í stað: tengiskyldu

Komi: tengiskyldu við flutningskerfið

Rökstuðningur RARIK: Samkvæmt greininni eins og hún er ber að tengja allar virkjanir við flutningskerfið nema að ráðherra "heimili að víkja frá tengiskyldu" jafnvel þó um smávirkjanir sé að ræða sem í dag hafa tengst dreifikerfi. Heimild ráðherra nær aðeins til að víkja frá tengiskyldu en ekki til að heimila tengingu við dreifikerfið.

Með breytingu á tengiskyldu er opnað fyrir að minni virkjanir en 0,3 MW geti tengst dreifikerfinu án þess að sækja til ráðherra um heimild til þess að tengjast ekki flutningskerfi enda tengjast slíkar smávirkjanir dreifikerfi en ekki flutningskerfi.

7. gr.

Starfsemi og skyldur vinnslufyrirtækis.

Heimilt er vinnslufyrirtæki að stunda sérleyfisstarfsemi en óheimilt er því að niðurgreiða vinnsluna með sérleyfisstarfseminni eða starfsemi sem hefur sambærilega stöðu. Í þeim tilgangi að fyrirbyggja slíkar niðurgreiðslur skal fyrirtækið í bókhaldi sínu halda reikningum fyrir vinnslustarfsemi aðskildum frá annarri starfsemi. Starfræki vinnslufyrirtæki jarðvarma orkuver sem bæði vinnur

raforku og aðra orku, svo sem heitt vatn eða gufu, skal fyrirtækið í bókhaldi sínu halda reikningum vegna vinnslu raforku aðskildum frá reikningum vegna annarrar vinnslu.

Í stað: Í þeim tilgangi að

Komi: Vinnslufyrirtæki skal

Rökstuðningur RARIK: *Með þessu er ítrekaður sá skilningur að halda beri bókhaldslegum aðskilnaði milli vinnslu og annarrar starfsemi þar með talið sölu.*

Með greininni óbreyttri er hægt að skilja greinina þannig að fyrirtæki sem er eingöngu í raforkuframleiðslu og sölu raforku þurfi ekki að skilja á milli þessara starfsemisþátta í bókhaldi sínu. Það er að sjálfsögðu óásættanlegt.

12. gr.

Gjaldskrá.

Önnur málsgrein:

Orkustofnun skal

2. Arðsemi eigin fjár sem skal að jafnaði vera 2% eða hærri eftir skatta en þó ekki yfir tvöfaldri meðalraunávöxtun ríkisskuldabréfa síðustu fimm ár. Upphafleg arðsemiskrafa skal að hámarki jafngilda meðalraunávöxtun ríkisskuldabréfa síðustu fimm ár.

Í stað: eigin fjár

Komi: bókfærðrar eignar

Rökstuðningur RARIK: *Þetta er gert til samræmis við orðalag í fylgiskjali VII með frumvarpinu en þar er talað um eðlilegar arðsemiskröfur” af bókfærðri eign flutnings- og dreififyrirtækja raforku” þegar mat er lagt á eðlilega arðsemiskröfu.*

Þetta er einnig sú viðmiðun sem notast er við í Noregi, enda óeðlilegt að mismunandi fjármögnun fyrirtækja hafi áhrif á útreikning á þeim tekjumörkum sem Orkustofnun setur.

Þriðja málsgrein:

Gjaldskráin skal byggð upp á eftirfarandi hátt:

1. Skilgreina skal gjald fyrir tengingu við flutningskerfið og gjald fyrir mötun og úttekt í hverjum tengipunkti flutningskerfisins. Sama gjaldskrá skal gilda fyrir mötun í öllum tengipunktum flutningskerfisins og fyrir úttekt í öllum tengipunktum meginflutningskerfisins Þó skal taka tillit til afhendingaröryggis. Gjald fyrir úttekt í öðrum hlutum flutningskerfisins skal metið út frá eðlilegum kostnaði, sbr. 1. tölul. 2. mgr., vegna viðkomandi flutningsvirkja og afhendingaröryggi, auk kostnaðar í viðkomandi tengipunkti meginflutningskerfisins.

Í stað: meginflutningskerfisins

Komi: flutningskerfisins

Eftirfarandi falli brott: Gjald fyrir úttekt

1. **Rökstuðningur RARIK:** Flutningskerfið er þjóðbraut raforkunnar um landið og aðgengi að því er forsenda fyrir samkeppni á markaðnum. RARIK leggur áherslu á að verðlagning flutnings orkunnar í flutningskerfinu er mikilvægt tæki til að jafna aðstöðu fyrirtækja og notenda á markaðnum. Það er skoðun RARIK að jöfn staða notenda og framleiðenda gagnvart flutningskerfinu sé afar mikilvæg, enda sett fram sem ein meginröksemdin fyrir breytingum á skipulagi orkumála. Tillaga RARIK í þessu efni er því skýr: Sama gjald skal taka fyrir mötun og úttekt í öllu flutningskerfi raforkunnar í landinu eins og það er skilgreint í frumvarpinu, þ.e. niður í 30 kV spennu (póstgjaldskrá). Sjá einnig áhersluatriði 2 í fylgiskjali 1.

16. gr.

Starfsemi og skyldur dreifiveitu.

5. Mæla eða láta mæla með nákvæmum hætti þá raforku sem hún afhendir eða tekur við í samræmi við reglur þar að lútandi. Flutningsfyrirtækið skal hafa aðgang að mælingum.

Í stað: Flutningsfyrirtækið skal

Komi: halda utan um mælingar og skila gögnum til viðkomandi aðila svo að unnt sé að gera upp viðskipti með raforku.

Rökstuðningur RARIK: Ljóst er að fleiri aðilar en flutningsfyrirtæki þurfa aðgang að mæligögnum. Þar má nefna sölufyrirtæki, framleiðendur og eftirlitsaðilar. Þessi breyting er einnig til samræmis við texta 9. gr. um hliðstætt efni.

17. gr.

Gjaldskrá.

Önnur málsgrein:

Orkustofnun skal

2. Arðsemi eigin fjár sem skal að jafnaði vera 2% eða hærri eftir skatta en þó ekki yfir tvöfaldri meðalraunávöxtun ríkisskuldabréfa síðustu fimm ár. Upphafleg arðsemiskrafa skal að hámarki jafngilda meðalraunávöxtun ríkisskuldabréfa síðustu fimm ár.

Í stað: eigin fjár

Komi: bókfærðrar eignar

Rökstuðningur RARIK: Þetta er gert til samræmis við orðalag í fylgiskjali VII með frumvarpinu en þar er talað um eðlilegar arðsemiskröfur „af bókfærðri eign flutnings- og dreififyrirtækja raforku“ þegar mat er lagt á eðlilega arðsemiskröfu.

Þetta er einnig sú viðmiðun sem notast er við í Noregi, enda óeðlilegt að mismunandi fjármögnun fyrirtækja hafi áhrif á útreikning á þeim tekjumörkum sem Orkustofnun setur.

20. gr.

Orkuviðskipti.

Standi orkukaupandi ekki skil á greiðslum til sölufyrirtækis eða dreifiveitu er heimilt að loka fyrir afhendingu á raforku til hans enda hafi notanda verið tilkynnt skriflega um lokunina með hæfilegum fyrirvara. Telji notandi að sölufyrirtæki standi ekki við skyldur sínar samkvæmt lög um þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim getur hann kvartað til Orkustofnunar. Orkukaupandi skal geta sagt upp orkusölusamningi með þriggja mánaða eða skemmri fyrir vara. Heimilt er að semja um lengri uppsagnarfrest við notendur sem árlega nota meira en 1 GWst af raforku.

Eftirfarandi falli brott:

Orkukaupandi skal geta

Rökstuðningur RARIK: *Ástæðulaust er að takmarka samningsrétt minni aðila.*

32. gr.

Framsal leyfisveitingarvalds.

Ráðherra getur falið Orkustofnun leyfisveitingarvald samkvæmt lögum þessum að hluta eða öllu leyti. Fer Orkustofnun þá einnig með heimildir ráðherra skv. 36. gr.

Lagt er til að greinin falli brott.

Rökstuðningur RARIK: *Óeðlilegt er að Orkustofnun sem er umsagnaraðili samkvæmt 34.gr. og annast að auki vatnamælingar sé einnig leyfisveitandi. Væri greinin nýtt væri verið að framselja vald sem nú er í höndum Alþingis í hendur ríkisstofnunar sem einnig er umsagnaraðili. Ekki er heldur ljóst hvernig hugmyndin er að þessari framsalsheimild sé beitt. Hvort hún gildi um einstakar leyfisveitingar, leyfisveitingar á ákveðnum sviðum, hvort um sé að ræða tímabundið framsal o.s.frv.*

33. gr.

Gjaldtaka vegna útgáfu leyfa.

Til að standa undir kostnaði af undirbúningi og útgáfu leyfa samkvæmt lögum þessum skal greiða gjöld til leyfisveitanda:

1. Fyrir virkjunarleyfi, sbr. 4. gr., skal greiða gjald sem er í hlutfalli við stærð virkunar. Gjaldið skal vera 100.000 kr. fyrir hvert MW en þó aldrei hærra en 1.000.000 kr.

2. Fyrir leyfi til að reisa og reka dreifikerfi, sbr. 13. gr., skal greiða gjald sem er í hlutfalli við íbúafjölda á dreifiveitusvæðinu. Gjaldið skal nema 100 kr. fyrir hvern íbúa en þó aldrei vera lægra en 100.000 kr. og aldrei hærra en 1.000.000 kr.

Eftirfarandi falli brott: en þó aldrei hærra en 1.000.000 kr.

Eftirfarandi falli brott: og aldrei hærra en 1.000.000 kr.

Rökstuðningur RARIK: *Ástæðulaust er að hafa þak á upphæð leyfisgjalda enda er í flestum tilvikum aukinn kostnaður við undirbúning leyfis hjá stjórnvöldum eftir því sem umfang framkvæmdarinnar vex.*

45. gr.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast þegar gildi en koma að fullu til framkvæmda 1. júlí 2003.

Í stað: Lög þessi

Komi: Lög þessi öðlast þegar gildi en koma til framkvæmda 1. júlí 2003.

Rökstuðningur RARIK: *Að óbreyttum texta er ekki ljóst hvaða hluti laganna eru kominn til framkvæmda fyrir 1. júlí 2003.*

Ákvæði til bráðabirgða.

IV.

Til og með 31. desember 2004 geta eingöngu þeir sem kaupa 100 GWst af raforku eða meira á ári keypt raforku af öðrum en dreifiveitu á sínu dreifiveitusvæði. Frá 1. janúar 2005 geta notendur sem eru aflmældir og nota meira afl en 100 kW valið þann raforkusala sem þeir kjósa. Frá 1. janúar 2007 skulu allir geta valið þann raforkusala sem þeir kjósa. Dreifiveitum er skylt að selja raforku til þeirra notenda sem ekki eiga þess kost að velja sér raforkusala vegna bráðabirgðaákvæðis þessa.

Í stað: 2005

Komi: 2006

Í stað: 2007

Komi: 2008

Rökstuðningur RARIK: *Erfitt er að koma á nauðsynlegum tölvukerfum vegna mælinga og uppgjörs á þeim skamma tíma sem til þess er ætlaður. Ætla má að um 80% raforkusölu hérlendis verði orðin frjáls samkvæmt þessu 1. janúar 2006 þrátt fyrir þessa breytingu.*

V.

Fyrirtæki sem eiga samkvæmt lögnum að halda reikningum vegna mismunandi starfsemi aðskildum í bókhaldi skulu fyrir 1. maí skila Orkustofnun ársreikningi miðað við 31. desember 2002 ásamt greinargerð til þess að sýna með hvaða hætti fyrirtækið hyggst uppfylla skilyrði 41. gr. Telji Orkustofnun að

ársreikningurinn sé ekki í samræmi við lögina eða reglu gerðir settar samkvæmt þeim skal hún mæla fyrir um breytingu þar á.

Í stað: 1. maí

Komi: 1. júlí 2003

Rökstuðningur RARIK: Rétt þykir að seinka þessu í samræmi við það hvenær lögina koma til framkvæmda.

VII.

Við gildistöku laga þessara skal iðnaðarráðherra skipa nefnd þar sem eiga sæti fulltrúar allra þingflokka sem sæti eiga á Alþingi. Í nefndinni skulu jafnframt eiga sæti fimm fulltrúar frá Samorku, tveir frá Sambandi íslenskra sveitarfélaga og einn frá Alþýðusambandi Íslands, Samtökum atvinnulífsins og Neytendasamtökunum. Þá skal fjármálaráðherra skipa einn fulltrúa í nefndina og iðnaðarráðherra tvo og skal annar þeirra vera formaður nefndarinnar. Hlutverk nefndarinnar er að gera tillögu um fyrirkomulag flutnings á raforku, þ.m.t. um stærð flutningskerfisins og hvernig rekstri flutningskerfisins og kerfisstjórnunar skuli háttáð þannig að öryggi, skilvirkni og hagkvæmni kerfisins verði sem best tryggð. Þá skal nefndin móta tillögur um uppbyggingu gjaldskrár fyrir flutning raforku. Jafnframt skal nefndin móta tillögur um með hvaða hætti jafna eigi kostnaði vegna flutnings og dreifingar raforku.

Nefndin skal skila tillögum sínum í formi lagafrumvarps til iðnaðarráðherra eigi síðar en 31. desember 2003.

Lagt er til að greinin falli brott.

- Rökstuðningur RARIK:** Flutningskerfið er þjóðbraut raforkunnar um landið og aðgengi að því er forsenda fyrir samkeppni á markaðnum. Það er skoðun RARIK að ekki sé rétt að fresta gildistöku III. kafla laganna um flutning raforku og setja á fót sérstaka nefnd til að fjalla um ágreining um þann kafla heldur verði frumvarpið í heild afsgreitt samhliða frumvarpi um jöfnun kostnaðar um flutning og dreifingu raforku. Því er það tillaga RARIK að ákvæði VII og VIII til bráðabirgða verði felld út. Ótækt er að Alþingi samþykki lög sem varða jafn mikilvæga hagsmuni án þess að hafa heildaryfirsýn yfir hverjar afleiðingarnar gætu orðið fyrir raforkufyrirtækin og viðskiptamenn þeirra. Sjá einnig áhersluatriði 2 í fylgiskjali 1.

VIII.

Ákvæði III. kafla laga þessara skulu taka gildi 1. júlí 2004 nema annað sé tekið fram í bráða birgðaákvæði þessu. Sama á við um 7. og 11. tölul. 3. gr. og 3. mgr. 5. gr. laga þessara. Fram að þeim tíma skal bráðabirgðaákvæði þetta gilda um flutning raforku.

Flutningskerfið er raflínur og mannvirki þeim tengd sem flytja raforku á 132 og 220 kV spennu og tilheyra Landsvirkjun við gildistöku laga þessara, enn fremur viðbætur Landsvirkjunar eftir þann tíma á 132 kV spennu og hærri spennu til að auka flutninga um þetta kerfi en ekki geislalínur út frá kerfinu. Hið sama gildir um línur annarra á þessari spennu sem þeir semja við Landsvirkjun um að

tilheyrir flutningskerfinu. Til að byggja nýjar flutningslínur þarf Lands virkjun leyfi iðnaðarráðherra.

Virkjanir skulu tengjast flutningskerfinu, sbr. þó 2. mgr. 11. gr. laga þessara. Samningur um tengingu við flutningskerfið skal liggja fyrir þegar sótt er um virkjunarleyfi. Virkjun sem tengist dreifikerfi þarf að hafa samið við flutningsfyrirtækið um endurgjald fyrir reiðuafl og tengi gjald. Skal Orkustofnun gæta að því að endurgjaldið taki mið af hlutlægum og gegnsæjum viðmiðum og að jafnræðis sé gætt. Landsvirkjun skal

Lagt er til að greinin falli brott samanber VII. grein, en til vara eru lagðar til eftirtaldar breytinga á greininni:

Í stað: 132 og 220 kV

Komi: 66, 132 og 220 kV

Rökstuðningur RARIK: Engin rök eru fyrir að skilja 66 kV línur LV frá öðrum línunum LV enda er hlutverk þeirra í engu frábrugðið öðrum línunum þeirra. Hér virðist því um pennaglöp að ræða.

Eftirfarandi falli brott: en ekki geislalínur út frá kerfinu.

Rökstuðningur RARIK: Ekki verður séð af hverju nýjar geislalínur ættu að vera undanskyldar

Eftirfarandi falli brott: Virkjanir skulu tengjast flutningskerfinu, sbr. þó 2. mgr. 11. gr. laga þessara

Rökstuðningur RARIK: Þetta ákvæði stangast á við það að virkjanir geti verið tengdar við dreifikerfið á tímabilinu, en fjöldi núverandi virkjana hefur enga tengingu við núverandi flutningskerfi. Auk þess er á öðrum stöðum í greininni gert ráð fyrir að virkjanir geti tengst dreifikerfinu.

Eftirfarandi falli brott: við flutningskerfið

Rökstuðningur RARIK: Ekki er séð að þetta eigi við hér þar sem flutningskerfið er mjög takmarkað á þessum tíma og nægilegt ætti að vera fyrir sumar virkjanir að hafa samning við dreifikerfið.